

Ingrid Nilsdotter och hennes ättlingar

Ingrid Nilsdotter var född i Trollemåla i Augerums socken. Hennes fader var Nils Svensson. Ingrid blev dömd vid höstetinget i Östra Häradsrätt år 1825. Dömd till döden genom halshuggning för barnamord.

Ingrid Nilsdotter var piga hos Sven Andersson och Bengta Hindriksdotter i Elmtamåla, drygt 4 km från hemmet i Trollamåla. Under sin pigtid i Elmtamåla blev Ingrid med barn. Husbondens yngre bror Magnus Andersson var fadern. Han påtog sig dock inte faderskapet och Ingrid kunde inte styrka att det var han.

Då hon kände att födseln var nära förestående begav hon sig mot hemmet i Trollamåla. Halvvägs hem födde hon barnet. Det var i Petter Anderssons beteshage, alldeles vid sidan av byvägen. Ingrid födde i stående ställning, barnet föll således med huvudet före i marken. Hon förmodade att barnet var dött och lade det därför i stenmuren. Med all sannolikhet var det också så, men av häradshövdingen blev Ingrid dikterad att säga att hon sett liv i barnet och blev därmed fälld för mord.

Klockare Carl Sandell i Lösen/Augerum hjälpte henne att skriva en nådeansökan. Och efter några månader i häktet kom beskedet att Ingrid blivit benådad av Kungliga Maj:t från dödsstraffet och i stället fick hon 28 dagars fängelse på vatten och bröd, en söndags uppenbar kyrkplikt i Lösens kyrka samt tio års arbete i Norrköpings spinnhus.

Hur livet tedde sig för Ingrid under de tio åren på spinnhuset finns inga anteckningar om. Efter avtjänat straffarbete var Ingrid åter hemma i Trollamåla. Hon hade återfått friheten, men den ungdom hon blev fråntagen fick hon aldrig igen. Inte heller slapp hon stämpeln att hon blivit straffad för barnamord. Det kom att stå noterat i husförhörslängden under hela hennes livstid. Man har undrat över om hon någonsin kunde komma igen och leva ett normalt socialt liv. I husförhörslängden kan man läsa att hon efter hemkomsten från Norrköping var ute och arbetade som piga. Hon var bl a, under flera perioder, i Småland, andra sidan Blekingegränsen, och i byn Elmtamåla Hage.

I Elmtamåla mötte hon också sin blivande man Ola Nilsson. De gifte sig den 2 maj 1845. Det lyste första gången den 19 jan. samma år. Ingrids fader Nils Svensson hade skriftligen lämnat sitt bifall till äktenskapet. Ola var 33 år och Ingrid 45 år.

Något år innan giftermålet hade Ingrid fött ett oä barn, Estrid Olasdotter född den 28 april 1843. Troligen var Ola fader till barnet, eftersom Estrid fick heta Olasdotter.

Familjen flyttade efter vigseln till Trollamåla och Ingrids föräldrar bodde hos dem. Ola var troligen inte så stark till hälsan. Vid sin död i augusti 1857 var han noterad som backstubo och krympling.

Dottern Estrid växte upp i Trollamåla och gifte sig den 17 juli 1863 med båtsmannen Peter Johan Nilsson Stark f. den 10 den. 1840 i Augerums socken.

Familjen flyttade nu till Elmtamåla Hage och Ingrid var inneboende i dotterns familj. I Elmtamåla fick också Ingrid sluta sina dagar den 29 okt. 1870. I Elmtamåla Hage där hon fött sitt barn i beteshagen, och som hon dömts och straffats för, som vållande till barnets död. En skuld hon fick bära genom hela livet.

Estrid och Peter Johans barn var:

- Ingrid Christina Petersdotter f. 21 sept. 1863 i Trollamåla, död 18 nov. 1866.
- Frans Olof Petersson f. 4 aug. 1867 i Trollamåla
- Ida Christina Petersdotter f. 3 sept. 1870 i Elmtamåla Hage.

Den 13 maj 1873 dog Estrid, endast 30 år gammal.

Peter Johan Nilsson Stark och de två barnen flyttade till Stockebromåla i Ramdala socken den 3 juli 1874. Här gifte Peter Johan Nilsson Stark om sig med änkan Annika Olasdotter född den 12 juli 1832 i Jämjö socken. Nu utökades familjen med hennes tre barn. Dessutom fick de två barn tillsammans, Johan Adolf Petersson och Nils August Petersson. År 1878 flyttade familjen till Gisaryd i Augerum. Här stannade de till den 8 augusti 1880, då de flyttade till Stockebromåla.

Ida Christina, som nu kallades Ingrid Christina, flyttade till Danmark den 15 dec. 1889. Har inte gjort några efterforskningar om hon möjligen återvände till Sverige.

Frans Olof Petersson flyttade till S. Flymen som dräng den 28 okt. 1887. Här blev han kvar ett år, därefter flyttade han till Fejö den 1 nov. 1888. På Fejö var han dräng på olika gårdar. På hösten 1891 återfinns han i Ölgersjö. Men den 11 nov. 1892 flyttade han till faderns familj i Stockebromåla. Efter två år i föräldrahemmet flyttade Frans Olof troligen till Malmö. Inga efterforskningar är gjorda där.

Peter Johan Nilssons hustru Annika Olasdotter dog den 14 dec. 1914. Familjen hade innan dess flyttat till torpet Dammkullarna i Räfsmåla.

Änkan efter torpare Frans Gustaf Petersson i Granhult, flyttade nu till Peter Johan. Hon är noterad här som inhyses.

År 1927 flyttade Peter Johan Nilsson Stark till ålderdomshemmet i Ramdala, där han avled den 1 dec. 1927. Thilda Christina Johansdotter bodde i Räfsmåla till år 1936 då även hon flyttade till ålderdomshemmet i Ramdala. Hon slutade sina dagar där den 22 febr. 1937.

Framtaget av Barbro Olsson